

hvad det egentlig er, man har indgået et forlig om, og der ligger frem for alt en meget forskellig opfattelse af, i hvilken retning man skal gå på alle de punkter, hvor der netop nu skal laves et udredningsarbejde, og hvor der netop nu skal foregå en eller anden form for undersøgelse, en undersøgelse af det, der mangler at blive klargjort.

Det kunne man måske leve med, hvis det var et bredt forlig. Jeg synes, det er lidt mærkeligt, når det er et så relativt smalt forlig, at man ikke lige brugte de dér 10 minutter mere den dér søndag formiddag på at få afklaret de dér ting.

For os er der stadig væk nogle meget store uklarheder, som også er blevet forstærket af den her debat. Det ene er spørgsmålet om reklamerne, hvor vi jo har hørt de forskellige udlægninger, der har været. Igen tak til hr. Duetoft for den klare udlægning af det område.

Det er spørgsmålet om, hvem der får den fjerde radiokanal. Der siger ministeren så: Jamen medierne – som jeg havde omtalt som nogle, som var blevet ildstedt i det her forlig – de kan jo bare søge den femte radiokanal, og for den sags skyld også den fjerde.

Men der er det jo interessant at se, hvad det er, der står i forliget. Der står i forliget, at TV2, dagbladene og andre kan byde på kanalen, den femte radiokanal. Radiokanalen tildeles det foretagende, der afgiver det økonomisk set mest fordelagtige tilbud efter det såkaldte auktionsprincip. Hvad betyder det? Jamen det betyder, at man giver aviserne et tilbud om at konkurrere med Murdoch og Time Warner, og hvem der ellers vil have en fod ind på det danske mediemarked.

De kan få lov at konkurrere om, hvem der har den største pengekasse. Det er den hjælp, som det her medieforlig giver til aviserne; det er det, ministeren peger på som det gode i det her medieforlig. Her ser vi hjælpen til aviserne; det er, at man kan få lov at konkurrere på pengkassens størrelse med Time Warner.

Helt ærligt, det er ikke nogen hjælp, det er i hvert fald kun den type af hjælp som rebet, der støtter den hængte, og det er ikke en hjælp, der er værd at være stolt af. Det nytter ikke noget, at ministeren siger, jamen, det her forlig handler jo ikke om aviserne, for hele udviklingen på medieområdet gør jo netop, at tingene hænger sammen, at den adskillelse, der var tidligere, kan ikke eksistere længere.

Det er faktisk lige så tåbeligt at diskutere de elektroniske medier uden at diskutere aviserne,

som det er at diskutere kulturpolitik uden at diskutere sendemaster, og hvordan man får signalerne frem. Derfor er det jo også så tåbeligt, at den diskussion om Tele Danmark ligger i Forskningsministeriet og ikke i Kulturministeriet.

Så altså vi må bare konstatere, at på de her områder er der ikke noget reelt tilbud til aviserne, der er ikke nogen reel helhedsopfattelse, der er kun en meget begrænset opfattelse, som ikke vil holde ret længe.

Jeg synes selv, der er nogle helt centrale spørgsmål, når vi snakker udland, og jeg vil sige, at vi har jo ikke noget imod udlændinge, vi har noget imod udenlandske mediekoncerner, som kun har ét formål: at tjene penge.

Men der er ikke blevet skabt klarhed over, hvilke muligheder de har for at udnytte det her medieforlig til at komme ind på det danske område. Kan man via udbudsmaterialet stille krav om, at en andel af den spillede musik på den fjerde radiokanal skal være danskproduceret? Kan man stille det krav? Kan man via udbudsmaterialet stille krav om, at den fjerde kanal skal sende fra dansk område? Kan man via udbudsmaterialet sikre sig mod de samme ophavretsretlige problemer som dem, vi har set i forbindelse med TV 3? Kan man gøre det?

Vi stillede nogle spørgsmål, vi har ikke set svarene, der har været en diskussion her i salen, hvor svarene heller ikke var tydelige, mellem hr. Keld Albrechtsen og kulturministeren. De her ting må selvfølgelig afgøres, for hvis man vil sikre en dansk public service-sektor, er det afgørende, at den ikke skal til at konkurrere med store mediegiganter direkte på pengespungens størrelse f.eks. Det er afgørende, at vi kan sikre et dansk produktionsmiljø ved, at der bliver brugt dansk musik i alle de kanaler, som vi har mulighed for at råde over. På de her områder er det desværre igen uklart.

Til sidst lidt om spørgsmålet om forløbet af forhandlingerne. Det er klart, altså vi synes måske nok, at det havde været en mere normal fæcon, at man satte sig ned og forhandlede med de partier, der ville være med til at forhandle, men vi vil da sige, at personligt, i Enhedslisten har vi ikke noget særligt problem, for vi fik tilbud om at være med, også før der blev lukket af, og vi sagde nej, fordi vi syntes, at det var dårligt.

Men vi synes, at den måde, man har behandlet forhandlingerne på, har været forkert, og vi synes, den måde, man behandlede andre på,